

אור לישרים בתרא וגורא דאורייתא אזהרה נוראה תמיד פרק א'

יורע כי ד'ת אלף שופתים בו' בפרט כנר נפשה מופת . אך הדור הזה אינם מקבלים דא"ח . ע"כ לרך מופת דוקא . בגזירת פירן מתנא . מ"ד האברך שמואל שלמה ינון ב"ר פיהם כהן שבעל מין כל שנה זו לל' יג' חור פה"ק . כטקיימו כל הכהנים ולוים הגזאלים פה"ק כאמור בספר לא יאחר ליל ז' יחגלה מקומו . ע"ד הרבנים מקאליה הענדיל שנאברה פה"ק איה שנים . כשאקבל מכתבים מכל הרבנים שבו' ל מיינת פולן ווארשא כי מקבלים עליהם לקיים כאמור בספר . בזהו יום יחגלה מקומו בו' . וזה סוד המסורה (ישע' מ') ובא י"ז ר"פ ובא פלך רפה הוה פתאום טאה . ובא הכהן (הנ"ל) ובא האור והמופת (הנ"ל) גם המופת באל שמשון הדיק הכהן ובא הלוי ובא לוי גואל בו' וכלקמן באריות בס' .

הרי חזק פשוט כיוכל האדם פשוטה להטיל חרם ע"ד ר"ל כל מי שיועד להשיב . ויבא וישיב וכל שאינו יודע להשיב יחבוב הסכמתו כיון דג' מחייב כל הכס משראלעפ"י ד'ת להשיב אם שואלין לו איה הלכה וכס"כ לטור שיהי תיקון הטוב לנלל ישראל לברכה לישועה ולהתקדשות הגאולה ולבעל גזירות רשות ומבואר בראיות ברורות כי על פניו זה אמרו ח"ל כ"מ שחלמה עתיד להור"ת בו' ולח"ור"ת גימ' חר"מ נוח בלבו פ' ויקהל . ע"כ בבלי גמ' שראו ברו"ח כל הנ"ל דהמכת המכסן בזה' בו' נקדו חובינה אדם אחר חן . ר"ח מוכי"ח . חן משפט כ"ח י"ו . א"ס . פ' פייט שם א"ס רשאי בו' אה"ר . ר"ח א"ס ר' שא"י ח' . גם ר"ח אחד מבבלי דין ח"ן ר"ח חרם נדון . לידת נתי . לבית חרם לבית חרם כי כדי שיקבלו דא"ח . ויורע כי יתאלו לאס לומר האף לאסות שלמה המלך פ"ה ירמוז בפסוק או בעלי גמ' חן משפט סי' כ"ח י"ו כי . כבר חזק זה רח"ו ז"ל בהקדמת הנ"ל על איתן שמעתי ש' הוורא ואומרים שאני מרש"י לפי שזכור בו חמתי האמורהם וסבירא דר"א אחר טעמו וסבירא דהו' מחוככים ומגלים דאמרי רבים לטות כתיב ומאני בחטור של עכנאי שמוט עניו בריבוי (ב"מ נ"ט) אהנס זה דוקא דמיה דהנס שחכמים אמרו טעמם וסבירא דר"א אחר טעמו וסבירא דהו' מחוככים ומגלים וא' בהלכה כדאיתא הנס . אך זה ודאי כי היסוד יכול להכריח את הרבים שיאמרו שפנים וסבירא כד' שיתברר האמת וכל מי שאינו אומר טעמו וסבירא לא נחשב דעתו בכלל הדינים כדמוכח מתנא (סנהדרין דף כ"ט) ב' אומרים זכאי ס' אשילוב' תמים או ב' מחייבט וא' אומר איני יודע ישימו דיינים פירש' ז"ל ואצ"ל דאי הוי פליג פלייגה הוי בטל במיעוטה כי אמר ח"י הוי כמי שלא יבדק דין ומתא דין בגמ' ואק' חלחא בעין פכ"ל א"כ כל מי שאינו משיב כלל יכול שבערו לומר דלך אינו משיב לפי שאינו יודע . וא"כ בהלכה הטוב לכלל שאלא חלחא גמ' דיינים רבנים מוצאים מוצאים שסבירא פה"ק . הרי נגמר הדין על פיהם ואפי' אם נמלאו ששים רבוא דיינים שאינם משיבים כלל אין דעתם נחשב כלל לדין דין אפי' כא' לבד' ב' . וא"כ אם הם רוצים הדין לקיים את ההלכה שגמר ע"פ' דיינים או אפי' ע"פ אחר דבפנין אסור וסבירא אפי' אחד יבד' ליהודא . רק אינו יכול לקיים שמוט שאין דבריו נשמעים בו' יכול להכריח את הרבים שיאמרו טעמם וסבירא . ואם לא ידע לומר כלל יכול להכריחם עפ"י דרך הנ"ל אם שמוט מוטב ואם לאו יבא בגוי זה שורת הדין . והרי נראה כי איה רבנים הציבו ובאיה פרס השיבו ע"ד ובתנתי להם חשיבה נדמות דבריהם וזאת יורה לעינים וכלקמן בזה חשיבות . וכ"כ כשים מי מחמת פשאל' מי שאינו משיב בו' ופליהם אמרו בגמ' (סנהדרין דף ל"א) המוטב הלכה בו' אפי' עוברין שבתמי אמן כלקמן ע"פ סוד .

והנה בירושלמי סוף ברכות אחר שפסקו במצות מורא נוקט לומר בזה' שמה לזה אמר ר' יוחנן דרומא ג' דברים גורו ב"ד של מטה והסנים ב"ד של מטה פה"ק . וכן איתא בבלי סוף מכות (דף כ"ג) והמשכיל יבין מתוך האריות . שחבאר לפול (פרק ד' ה') בעזמר בבלי ירושלמי סוף ברכות . דע"כ שחבי לזה מאמר ר' יוחנן הנ"ל לאורית דש כח לב"ד של מטה נחיש ולגזור בענין הקודם דמור"מ טעם בזה' דה' אדמזמיר מקדש טוב בזה' וכמשי"ת בס' ד' שיהי נעין סוף מכות מכות במאמר הנ"ל ובענין חר"ג דדידי ר"ש בפ' תורה ל"ה כי שם מאמר סוחר פקידא מחמתנו פס רח"מ מ' מכות

והנה כבר יש ב"ד חשב בזה' ק' שחכמים לדברי וא"כ כבר נגמר הדין בב"ד של מטה ומסתמא ק' האגמ' כבר בב"ד של מטה וכמאמר אבי' שם מלך סייק לעילא ואחא ואמר אלף קרואי קא דרשינן ה"נ קרואי קא דרשינן ע"ש וה"נ קרואי קא דרשינן . ומאני בגמרא (בבמות דף ע"ו) אמר רבא מתיבא שגבר חרבו כשחזאל ואמר כל מי שאינו שומע הלכה זו יוקד בחרב

אחינו בני ישראל ובפרט ח"ח שמוט והלמוד מאמר זה ק' פעמים וא' אולי יעשה רושם בלבבכם ותזכורו מה שהיה שנת חרמ"ח ותרמ"ב ויעשו חשב' ויקבלו דא"ח אולי יחזקו שריית ישראל וית' המאמר הנ"ל באורך בס' . ומבואר בתק"ז חיקון ל' נחיצ חגיגה ורות חלקים מרחשע ע"ה בו' ואפילו כל חיקון למשתחלק באורייתא כל חסד דעבדין לגרמיותו פברין בו' דאלן חיקון דעבדין לאורייתא יבשה ולא בצאן לאסדלח בהממה וקבלה ט' וי לון דגרמין פניוהא ומרבה ובמה והרג ואבדן בעלמא בו' עכ"ל והביאו חרמ"ו ז"ל בהקדמתו לע"ה וספר הקדמות והאריך הרבה פ"ס . וכס"כ וק"ו כשים מי שמופרס ר' רש"י פ"ה וחינם רוצים לקבל בו' . ע"כ טרם אכתוב פ' ד' הוורא הנ"ל . וכל הנ"ל פ"ה באריות . לפי שאין כשה על האלואה הדפוס . ומה מופל באריות כיון שהחוקו שאינם מקבלים דא"ח ע"כ שמוט פקוד נפשות בו' הנני לקיים מה שנאגלה לי משמים הרמו מה שנקוד מוכיח אדם אחר חן בגמ' חמ"ד (דף כ"ח) . להורות להמחדש הלכה זו האף יעשה כדי שיקבלו דא"ח . הגא מבואר בחוסן משפט פ"מ כ"ח ס' ב' אדם רשאי להמריס בבהג"ס על כל מי שיועד לו פדות שיבוא וישיב חבל לא יוכל להשיבין אלא אם לא יגיד ונשא פוט . מיהו אם נראה לב"ד דורך ששה להשיבין שיגידו האמת הרשות בידן פכ"ל והטעם פשוט כיון שחייבים ע"פ התורה להשיב יכול להטיל חרם על כך שיקיימו מש"כ בחירה וסס בח"מ ס' י"ו סייק ב' סגן אחר מבט"ד יש לי זכות בפדים או ברא' ואני יודע ביד מי הוא חייב הדין להטיל חרם על כל מי שיועד לו זכות בעדים או ברא' שיועד לדין בו' פכ"ל .

והנה הדברים ק"ו אם נמנון הקל וקיינ' ומתה פשה ול"ת דהקדמת אברהם מפני כבוד הכריות פ"ה בגמ' ושבוטות (ד"ל) ואין לך בזיון גדול להטיל חרם ולדורך ששה ט' אפסי"כ הדין הדין כך נמנון הקל ק"ו באיסורא ולקיים מלות חסדות שכל בית המקדש פשה ול"ת דאח"ת . הגם כי מי בדוריו שוכל לומר דבר ברור שהוא מזה מה"מ מ"מ יוכל להיות שהוא מזה מה"מ או אפי' רק משום זכר לעקדת אברהם ולתתא שיהי פ"ו אחר"ע ע"ד חקנת ריב"ז (סוכה ד' מ"א) משחרב בהמ"ק הדין ק"ו ריב"ז שח' לולב נטל במדנה טבעה זכר למקדש ובגמ' מנה לן דעבדין זכר למקדש אר"י דא"ק (ירמיה הגביא הסכן ל' י"ז) כי אפלה ארונה קר בו' . לפ"מ דמבואר בכמה ראיות ברורות מדברי נביאים וח"ל שכן לרך להיות ובפסיק זה עלמו כי אפלה ארונה אשר על זס סמך עלמו ריב"ז בחיקון לולב כבר נה' ליל פ"י רמו בגמ' דלרין לזקן שמירת מקדש . ויש אולי כח' פפ"ו ריון דיון לחבר ענין ד' מיעין שכלולב פה ענין כלל' ד' שומרי המקדש משה ואהרן ובניו . ושם כתבתי כי כל ענין חיקון ריב"ז בלולב סמך עלמו כפסוק הנ"ל ע"ד רמו אפלה ר"ת אחריו ערבה לולב הדס . טוב הגיש ליה ס' קדוש מפשה רוקא ורמתי ש"כ ג"כ זה הרמו . וכבר ב' בת"ו חיקון תליש" מה כתיב אמרתי אפלה בחמר ח' אחריו ע' ערבה ל' לולב ה' הדס בו' פכ"ל ומה יבין כל איש אמת כי קן חיותו ס' זה הס רוס"ק . ובתנ"י הנ"ל חבירתי ס' אפלה ארונה עם ס' אפלה ב"ח מ"ר רומן שנת חרמ"ב אימתי באריותה בסגמ"ו יש ארוך בנסמ"ו פנעשו שנת חרמ"א וסנמ"ו שם קדוש גימ' רל"ו נח"ש האר"ל ורמו בל"ת דשה"מ ל"ת רל"ו ובסם קדוש בסגמ"ו הקב"ה פשה ל"ס נסמ"ו לעמו ישראל וע"כ נעשה נס בס"ד שם קדוש רל"ו נסמ"ו כדי שיקבלו דא"ח כשה"מ ל"ת רל"ו כדי שיעשה חקב"ה עוד נסים בו' ולגזור שפ"ה שחכמים ולתש"ח ע"ה ש"ע רבוא נאורין עם חות ה' דבנקבא דפרדקא חיקון ואמת מ"ג מה"ר בו' הרי ק"ו על אמת מזה וכתה אם אדם חרם וסאל כפנין ומשיב כהלכה ומבקש מת"ל שבדורו שישיבו לו וישימו לדבריו . או אם יש בידם להשיבו ולדורו דבריו ישיבו כדי שיתברר האמת . ומתקן בתחומים ופיוסם מהם זמן רב ואינם טריג' אפי' בדרך ארשקדמה לתורה להשיב בו' וזה המעשה שח"א להחכמים כשפול ממש כי כלל חב"כ' שנינים נשיאות להרבים הראשים

(שפטים ה') אורו מרד אחר מלחך ה' (שיר"י אחר ברך בשליחתו של קצב"ם) ארו ט' כי לא באו לעזרת ה' בגבורים פת"י גבולות כמו שהיו עמד את ישראל כבוד את השבועה עכ"ל. והמתן כפי לשון לעזרת ה' והסוד כי בל דור ודור יש שמחה ודוריהם לעזרת ישראל זה שלמותו זה הקד"ש ויבין לעזרת ה' ופי' הארץ"ל פורת אבותי עזרת בניי הוי' שפטים הוי' בניי עזרת"ל ועם סם הוי' המשיב הרי כ"ל היות כבוד מלך בידו פורת טובי"ת כ"ל עזרת לוי"ג פנה כהנס ועל כל מה שיהיה סם הוי' הרי' הוי' לעזרת"ל כ"ל בנצח ו ידק"ק וכו"ל בשם תנא דבי חלי' כל סוד היות ודורה וברך כבוד מלך ו כבוד אחרון"עין וחר והמתן דף רס"ף דף פ"פ וזה והמשיב המתקן סם פור היום גדול וישיב ארצות"ל ויברך כתבתי היום אייר טהו ו להש"ל היום והמשיב פת"ק ח' וישיב לקד ארץ הים ללל הכהנים ולויים הנזכרים פה ולומר סם הוי' וישיב שמתקדש הכלה והתם זרינים לקיים כלל ה' המשיב ויכתוב הסמכות וישרר לבי ה' הרבנים ממש וקטנים ב' נכחות ההין שיאשרו ויקטנו ודבר אמת כפול ממש ולעזר לנו כלל אחי"ל שיצונו בנפשם ונפושם ובמאורם לקיים כל' הספר חס מרד ישי שיבולתם הגדולה רבות כ' ומלא מובאר לפי' וכל הכרות שעברו בשנים אלו ששטרם נהיה ס"ל וביה בחו"ט כ' ה' הבורם לבין הרבנים הראשיים שמהם נשפטים כמו מלך וזה כ' כלל אחי"ל מוכנים לקבל דא"ח נאשר עזו הראשיים פך מיוחד ח"ל לקבל ח"ל ח"כ מה הבורם כ' ונפרט הראשיים שבידושים והראש שבראשים כ' הרבנים שבו"ל ח"ל ח"כ להסד"ח הם סטוריים ובהשקפה א' אחרים שמתחל אין תקוה חס. ואני ח"ל דבי נשפטים מת"ם ומאמת המתקן כ' והמס ח"כ האדך יתיקיים ומלס כ' ובכ"ס צריך לשם ומילס לשון ומילס לייט שיקבל דא"ח כדי שיתקיים ומלס הפיר: ומאד ודומים כ' אין רמז להאדיר סם לשון בים פל ישראל ובספר פל ח"כ שדור. ח"ל משיב פקוח נשאות האני לקיים ענינה חס פ"ח משיב"ל

רא גזרא דאורייתא בלדיוק קוב"ה וסביתו' ובנה קדושת חורו שבכבד ושפס"ם ובלדיוק אבוחטו הקדושים ישיגי חכרון ורעפין קרטיין אברהם יתחקו ויעשק משה ואהרן יוסף ודוד ושלמה וכל' רבוא בנאים ס' רבוא תארי' מתמיהין תנאים תנאוריים ונכלל ופטרס רימי' הגיף בכפר ס' לרוב' הכהן וכל' יאבנאים ותנאים ואמוראים שטכורו נבאר ס' לדורס דבריהם וכל' רבוא דמלכאן פלחין ותתאין בכלל ובפטרס מיכאל רבא דירושלים כהן ובבדיל רבא דציון ילי' (תמ"י תליס קל"ז) וכל' תנאים שומרי המקדש כו' בזורני ומשיבס אני בסס ה' אלני יתארל לכל תמי אמנו אשר בסס רב יקרא וכן בזורני חצירה מחרה הכל' כי פי כל' בסס רב ורביקאן יתבוס נמאנתו פס תיקון טערא חלמי' בספר ולשלת לי מומי' חסובה בני דואר הראשון . וכן כל רב בפירו ובפטרס הראשנים אשר דבריהם נשמעיס כעו מקר' ונשיא יאמרו פניהם לכלל אמן קדשים סוו יודעיס כי נחמדס הלכות כו' ואחם עריסס לקיים בטעול חמס כול' ד' הסמר ושיפמדו ברוס ונמנמס ווארדס כו' כלל' וכן הרבנים פס עה"ק ס' כלל' רב מי שכל' מי טורכא יתבוס לי כולל' אס שמש חוסבואס לאו יאא ט' כלל' ויבחרו סלוחס ואחמס בכל פיר ופיר שיססו ממקום לקום ויבחרו הסמכות מכל אשר בסס רב ורביקאן יתארל הסמכה נשד סלחין ופטר ולשלת לי . ובכל' פיר יבחרו רבניה לייס סידותס לסס אשר על' מ"ס פניהס יתרגו' לסס לבוא לירושלים